

РЕШЕНИЕ

№ 4153

гр. София, 01.09.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
закрито заседание на 01.09.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

като разгледа дело номер **7095** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Столична община /СО/ чрез процесуален представител, срещу действия на частен съдебен изпълнител /ЧСИ/ рег. № 786 от регистъра на Камарата на ЧСИ по налагане на заповед за запор върху банкова сметка на СО в [фирма] по изп. дело № 816/2009г. /20097860400816/ по описа на ЧСИ.

Ответникът – ЧСИ М. М. оспорва жалбата и като излага доводи за недопустимост, евентуално поддържа неоснователност на същата и моли за отхвърлянето ѝ предвид законосъобразността на действията си.

С писмено становище - възражение вискателят по изпълнителното дело моли за отхвърляне жалбата като неоснователна и за потвърждаване на действията на ЧСИ.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, приема от фактическа и правна страна следното:

С влязло в сила решение № 3149/18.10.2010г. по адм.д. № 4715/2010г. на Административен съд София град/АССГ/, 29 състав, е изменена заповед на кмета на Столична община, с която е отчужден имот за реализация на обект на публичната инфраструктура, като е увеличен размерът на равностойното парично обезщетение /РПО/ от 267 558лв. на 549 635,04лв. и Столична община е осъдена да заплати деловодни разноски на вискателя Т. С. в размер на 336 лева.

С молба от 28.04.2011г. до ЧСИ вискателят на основание чл.456 от ГПК е поискал да бъде присъединен като кредитор по образуваното по-рано изпълнително дело №

20097860400816 както и се предприеме принудително събиране на сумата за РПО в размера по съдебното решение, ведно със законната лихва и разноски. Не е бил издаден и представен изпълнителен лист за определения размер на РПО със съдебното решение, не е бил издаден и изпълнителен лист в полза на вискателя по отношение на Столична община за сумата на присъдените разноски по делото в размер 366 лв. На 05.05.2011г. ЧСИ е връчил на СО покана за доброволно изпълнение, с която СО е поканена да заплати присъденият размер на парично обезщетение - 549 635.04 лв. Това е първата дата, на която се установява СО да е узнала за образуваното изпълнително производство по искането на вискателя Т. С.. На същата дата и преди изтичане на срока за доброволно изпълнение, ЧСИ е пристъпил към принудително такова, като на основание чл.450 ал.3, чл.507 и чл.508 от ГПК е наложил запор върху вземанията по сметките на Столична община в Общинска банка АД.

По жалба на СО срещу действия на ЧСИ М., изразяващи се в изпращане на запорно съобщение до посочената банка по същото изпълнително дело, с влязло в сила Решение № 3119/23.06.2011г. по адм.д. № 4149/2011г. на АССГ са отменени действията на ЧСИ, по налагане на запора върху сметките на жалбоподателя в банката. Със същият съдебен акт съдът задължава ЧСИ да не предприема действия по принудително изпълнение на Решение № 3149/18.10.2010г. по адм.д. № 4715/2010г.на Административен съд София град/АССГ/, 29 състав.

Въпреки задължителните разпореждания на влезлия в сила съдебен акт на АССГ, на 14.07.2011г. ЧСИ М. извършил нови изпълнителни действия за принудително събиране на задължението чрез налагане на запор върху банковата сметка на СО в [фирма], по искане на вискателя по ИД. По жалба на СО срещу действия на ЧСИ М., изразяващи се в изпращане на ново запорно съобщение до посочената банка по същото изпълнително дело, с влязло в сила Решение № 4050/22.08.2011г. по адм.д. № 6566/2011г. на АССГ са отменени действията на ЧСИ, по налагане на запора върху сметките на жалбоподателя в банката. С втори диспозитив на постановеното решение съдът задължава ЧСИ да не предприема действия по принудително изпълнение на Решение № 3149/18.10.2010г. по адм.д. № 4715/2010г.на Административен съд София град/АССГ/, 29 състав.

Игнорирайки изцяло задължителните разпореждания на съда, постановени от него в два влезли в сила съдебни акта, на 02.08.2011г. ЧСИ М. е извършил нови изпълнителни действия за принудително събиране на задължението чрез налагане на запор върху банковата сметка на СО в [фирма], по искане на вискателя Т. М. С.. От приложеното на л.495 от ИД съобщение се установява, че върху сметките на Столична община IBAN : BG20 CECB 9790 20A7 6958 00, BG20 CECB 9790 20A7 6958 01 е наложен запор и сметките са блокирани за пълния размер на сумите ,посочени в запорното съобщение.

По представеното ИД няма данни за съобщаване на СО за предприетото изпълнително действие.

Узнавайки за изпратеното запорно съобщение до [фирма] и входирано с дата 03.08.2011г., на 10.08.2011г. Столична община е депозирала жалбата си в АССГ с искане за отмяна на оспорените действия на ЧСИ. С жалбата е направено искане на основание чл.297 ал.2 от АПК съдът да спре изпълнението.

Установеното от фактическа страна мотивира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане от настоящия съд, който е компетентен да се произнесе по жалби по чл.294 и следващите от АПК,

предвид обстоятелството, че изпълнителното основание, по което е образувано изпълнителното дело, е издадено в производство по АПК. Практиката на ВАС е категорична и трайноустановена, че на изпълнение по реда на дял пети от АПК подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в този кодекс. Тъй като в конкретния случай е образувано производство на основание решение на административен съд, то по жалбата срещу действията на органа по изпълнението /ЧСИ/ компетентен да се произнесе е същият съд.

Жалбата е депозирана в преклузивния срок за обжалване от надлежна страна в процеса /адресат на действията по принудително изпълнение/ и срещу подлежащи на оспорване действия, по смисъла на чл.294 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваните действия на ЧСИ по налагане на заповед за спиране на плащането на жалбоподателя СО са незаконосъобразни, тъй като определеното от съда по размер обезщетение не подлежи на събиране по реда на принудителното изпълнение. За увеличения размер на равностойното парично обезщетение /РПО/ за отчуждения имот не е постановен осъдителен диспозитив, с който да е присъдено заплащането му и поради това не е издаден изпълнителен лист за посочената сума. По тези съображения не може да се приеме тезата на ЧСИ и на вискателя по изпълнителното дело и заинтересована страна по настоящото, че е налице частно парично вземане по смисъла на чл.269 ал.2 пр.3 във връзка с чл.268 т.2 от АПК, което да подлежи на изпълнение по реда на ГПК.

Съдът намира, че разпоредбите на глава III от Закона за общинската собственост /ЗОС/ изключват принудителното изпълнение за събиране на сумите, определени като РПО. С предвидения от законодателя съдебен контрол на заповедта за отчуждаване досежно размера на обезщетението се охраняват интересите на гражданите да им бъде определено равностойно на отчуждения им имот парично обезщетение. Със съдебното решение по чл.27 ал.3 от ЗОС не възниква изискуемо парично задължение за общината да заплати на правоимащия определения размер на парично обезщетение, а единствено се решава възникналия между тях спор досежно този размер.

Изложените аргументи се подкрепят и от нормата на чл.29 ал.3 от ЗОС, съгласно която отчуждителният ефект възниква от момента на заплащане на обезщетението от общината, респективно от момента на превода на обезщетението по сметката на правоимащия. Следователно до момента на заплащане на обезщетението правоимащият запазва собственическите си права върху имота и не съществува разумен довод да претендира за принудително изпълнение.

Законодателят ясно и недвусмислено е предвидил само един начин на плащане на РПО – чрез превод от общината по банкова сметка на правоимащия като с момента на извършване на превода е обвързал и настъпването на отчуждаването. Безспорно е, че друг начин на плащане законодателят не е допуснал.

На последно място, аргумент в полза на изложените по-горе съображения, че законодателят не допуска принудително изпълнение за заплащане на обезщетението, тъй като в случая не се касае за изпълнение на частно парично вземане на правоимащия, възникнало в резултат на съдебното решение по чл.27 ал.3 от ЗОС, се съдържа и в разпоредбата на ал.6 на чл.29 от ЗОС. Съгласно тази норма, при неизвършване на плащането по визириания по-горе начин в 6-месечен срок от влизане на заповедта за отчуждаване в сила, за правоимащия е предвидена правната възможност да поиска от кмета на общината да отмени заповедта за отчуждаване, с упражняването на което право на собственика на имота кметът, при условията на

обвързана компетентност, дължи отменяване на заповедта. Така прецизно посочената от специалния закон последица от неизпълнение на задължението за плащане на обезщетението недвусмислено сочи на игнориране на възможността за прилагане на общия ред за принудително изпълнение, визиран в ГПК.

По изложените съображения извършените от ЧСИ действия по принудително събиране на сумите определени като РПО чрез налагане на запор върху банковите сметки на жалбоподателя, и в частност предприетото действие по налагане на запор върху сметките на СО в [фирма] чрез изпращане на запорното съобщение изх. № 23226 от 02.08.2011г., са лишени от правно основание, следователно - изцяло незаконосъобразни и следва да бъдат отменени. Предвид изхода на спора разглеждането на искането за спиране на изпълнението е безпредметно. За пълнота на изложението следва да се отбележи, че в искането за спиране не се твърди съществуването на никакви основания измежду посочените в чл.280, т.1 АПК, съставляващи предпоставка за спиране на изпълнението от съда, а други съображения не са относими към искане от този вид.

Мотивиран така и на основание чл.298 ал.1 от АПК, Административен съд София-град,Второ отделение,39 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ действията на частен съдебен изпълнител рег. № 786 от регистъра на Камарата на частните съдебни изпълнители по изп. дело № 20097860400816, представляващи налагане на запор върху банковите сметки на Столична община в [фирма], извършено със запорно съобщение, изх.№ 23226/02.08.2011г., като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНИ.

ЗАДЪЛЖАВА частен съдебен изпълнител рег. № 786 от регистъра на Камарата на частните съдебни изпълнители да не предприема действия по принудително изпълнение на решение № 3149/18.10.2010г. по адм.д. № 4715/2010г. на Административен съд София град, 29 състав.

Решението е окончателно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ